

Előfizetési díj egy negyedévre 20.000 korona.
Az előfizetési viszony mindenkor annak a negyedévnél a végén szűnik meg, amelyben az előfizető a lap lerendelését a kiadóhivatalnak írásban bejelentette. A hirdelési díj mm.-ként 1000 K és előre fizetendő.

FOGADÓ

Magyar Vendéglős

A Budapesti Koresmárosok Ipartársulatának és az Országos Vendéglős Egyesületnek hivatalos közlönye.

A fogadós, vendéglős, koresmáros és kávésipar, idegenforgalmi, borgezdaság és pincérérdeket képviselő szaklap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Bpest, VI., Sziv utca 50 (Szondy-u. mellett.)

Lapmegjelenés: minden hó 1-én és 15-én

Wellner Alpacca
Vendéglősök világhírűek!

Wellner-alpacca

evőeszközök világhírűek!

Magyarországi vezérképviselőt és raktár:

Orbán Jakab

IV., Szerb utca 9. szám.

Telefon: József 141-70.

ÁLLANDÓ
BOR-
VÁSÁR!

SALGÓ TESTVÉREK RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

ÁLLANDÓ
BOR-
VÁSÁR!

BUDAPEST—KÖBÁNYA X., ÁLLOMÁS-UTCA 2.

TELEFON: JÓZSEF 59—03.

SÜRGÖNYCIM: SALGÓÉK KÖBÁNYA.

Nagy készleteink ó és új fehér, kádár, vörös és muskotály fajborokban. A t. vendéglős uraknak — vételkényszer nélkül — megtekintésre és megízlelésre rendelkezésre állnak. — Üzemi idő naponta 8—5 óráig.

Popper Mór és Lipót bornagykereskedők

Budapest, X.,
Előd-utca 8. sz.

Telefon: József 59—78

Budapesti Vendéglősök Borkereskedelmi R. T.

BUDAPEST, VI., SZOBI-UTCA 6. szám (Eötvös-utca sarok)

TELEFONSZÁM: 93—87.

TELEFONSZÁM: 93—87.

Pincéjéből a legjobb minőségű ó- és új fajborokat, a legelőnyösebb feltételekkel szállít.

„Victoria“ borkereskedelmi R.-T.

BUDAPEST, VIII., BAROSS-UTCA 98. SZ. (Bejárat a Koszoru-utcában.)

Allandóan raktáron a legfinomabb uradalmi fajborok. Telefon: József 8-53.

SÖRCSAPOK, BORÁSZATI CIKKEK!

MIKA TIVADAR FÉMÁRUGYÁR
BUDAPEST, VII., KAZINCZY-U. 47.

TELEFON
J. 128—27

CÍFKA JÓZSEF

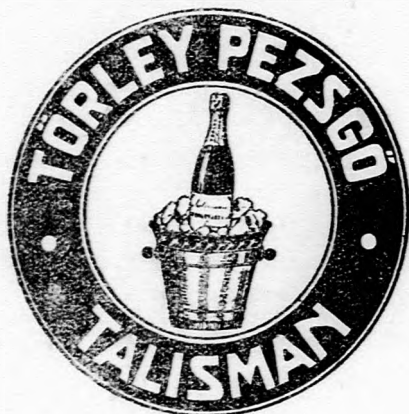
Sörkimérőeszközök, moussé-sör csapok, sörlégszivattyúk, pincegazdászati cikkek szaküzlete

Budapest, Vilmos császár-ut 48. (Hajnal-u. sarok)

SZENT ISTVÁN PORTERSÖR

a POLGÁRI SERFÖZDE
pazar kiállítású, utólérhetetlen
minőségű különlegessége.

Magyarország legrégebb, legnagyobb és legelterjedtebb
szőlészeti és borászati szaklapja a

BORÁSZATI LAPOK

mely januártól már 55. évfolyamában jelenik meg. E szak-
lap hű tükre úgy a magyar, mint a külföldi szőlészeti és
borászati haladásnak. Eredeti tudósításai a szőlő- és
borforgalom állását a legmegbízhatóbban közli. Tanácsot
és utbaigazítást díjmentesen ad.

Laptulajdonos és szerkesztőtárs:

dr. Baross Endre.

Szerkesztésért és kiadásért felel:

dr. Drucker Jenő.

Biró Ferenc és Társa csokoládéárúgyára Szeged.

Telefon 13—23. Csokoládé és csemegekülönlegességei a legjobbak.
Vendéglősök és kávéskók bevásárló helye. — Kérjen árlapot
Vasuti vendéglőkben, éttermekben és büffekben mindenütt tartják.

ASZTALTERITŐT

törlőruhát, pincérkabátot, idény- (nyári) üzletek, étter-
mek, kávéházak, büffek, fürdő- és sporttelepek mérsé-
kelt kölcsöndíjért szállít és megrendeléseket elfogad a

„HATYU” Fehérnemű Kölcsönző Vállalat

V., Katona József-utca 41. (Margit hídnál.)

TELEFON 159—60 és 46—86.

Üzleteket legkülánsabban közvetít

Fuchs János Budapest, VI., Eötvös ucca 4

Nyári éttermi üzemek kerti széket, kerti
asztalt, evőeszközöket, tányérokat, üveg-
neműeket, sörkimérőkészülékek és minden
egyéb felszere- **legolcsóbban** beszerez-
lési tárgyakat hetik:

HEXNER JÓZSEF cégnél

Budapest, VII, Király-u. 25. Telefon: J. 129-02.

Berndorfi

alp. evőeszköz gyári áron.
Vendéglői berendezések új
és használt állapotban. —
Braun Gyulánál
Budapest, VII., Sip-u. 14.
Telefon J. 122—97.

A gyors meggazdagodás titka ?

Vendéglősök figyelmébe!

Szállítunk jótállás mellett készpénzért vagy 5 évi

Részletfizetésre

pénzbedobásra működő zeneautomatát
különböző új zenedarabokkal.

Nincs kockázat Önmagát kifizeti

a vendégek által bedobott játékpénzekből.

Személyes megrendelésnél 10% készpénzfize-
tésnél 20% engedmény. — Mindennemű hang-
szert veszünk, becserélünk és javítunk jót-
állással. — Eladunk zongorát és pianinokat
részletfizetésre ts. Kérjen árajánlatot.

BIHARI hangszereladási és kölcsönző-vállalat

Budapest, VII., Rákóczi-ut 14. Telefonszám: J. 129-82.

Vidékre levélhívásra leutazunk.

FOGADÓ

Magyar Vendéglős.

Hivatalos közlönye
a Budapesti Korcsmárosok Ipartársulatának és
az Országos Vendéglős Egyesületnek.

**Március havi
előjegyzési
naptár**

Március havában a családtagok és főbb alkalmazottak után naponként és fejenként 12.924 koronát, a többi alkalmazottak után 8966 koronát kell a forgalmi adókönyvbe átalányösszegkép beírni, amely után 3 százalék forgalmiadó levonandó.

Február 19-étől fogva az Országos Központi Árvizsgáló Bizottság a leves árát 600, a feltétes főzelék árát pedig 3600 koronában állapította meg. Tájékoztatásul közöljük, hogy az Árvizsgálóbizottság előzőleg február 15-iki hatállyal a leves árát 450, a feltétes főzelék árát 2800 koronában állapította meg, ez az ár azonban csak négy napig volt érvényben.

Március havában a budapesti m. kir. állami pince-mesteri tanfolyam igazgatósága vendéglősök és korcsmárosok részére egy 12 napos borkezelési tanfolyamot rendez. Akik a tanfolyamon részt kívánnak venni, ebbeli szándékukat sürgősen jelentsék be szerkesztőségünkben.

A fővárosi járda foglalkási szabályrendelet szerint a járda foglalkási kérvényeket már be lehet nyújtani.

A vigalmi adó felemelése. Budapest székesfőváros tanácsa 1924 február 15-étől életbelépő hatállyal a következőleg emelte fel a vigalmi adónemet: a) ahol csak zene van, a vigalmi adó az eddigi személyenkénti 20 koronáról 200 koronára; b) ahol előadás is van, a vigalmi adó az eddigi 100 koronáról 500 koronára; c) ahol tánemulatság van s a közönség táncol, a vigalmi adót személyenként 250 koronáról 1000 koronára emelték; d) szeparéhelyiségben helyet foglalóknak személyenként az eddigi 500 korona helyett 5000 koronát kell fizetni. Ennél fogva folyó évi február 15-én már a felemelt áru blokkokat kell kiszolgáltatni. Ebből a célból mindenki cserélje ki a főváros pénzügyi osztályában Remete tanácsjegyzőnél a régi jegyeket. Az eddig megállapított 6 százalékos átalány a hó végéig érvényben marad. Az újabb megállapodásról kartársainkat annak idején értesíteni fogjuk.

A borárak és az állami kölcsön- előleg.

Már hosszú idők óta figyelmeztettük lapunk olvasóit arra, hogy a bor kimérési árának a megállapításánál több gondossággal járjanak el és tanuljanak helyesen kalkulálni, de nem sok eredménnyel s így amitől tartani lehetett, az most bekövetkezett. A legutóbbi koronaesés után a borárak hirtelen 50—

100 százalékkal emelkedtek s most azok, kik olyan büszkén, a nagy adók és a megélhetés drágasága dacára 2000 és 2500 koronáért, sőt némelyek még olcsóbban mérték borukat, hosszú orral és összeráncolt homlokkal sirathatják elherdált tőkájüket. Békében, mikor az értékmérő, a pénz stabil volt, a „kevés haszon és nagy forgalom“ lehetett üzleti elv, ma azonban valutánk ingadozásánál fogva, ez az elv lomtárba való, mert az, aki kapzsiságból és irigységből neveltséges olesó árakkal akarja magához csalni a közönséget, hogy mindent csak maga faljon fel, az most csuányán ráfizetett dőre praktikájára. A legtöbb a tehetetlen olesójánoskodásával tekintélyes vagyonát vesztette és levizsgázott arról, hogy biz ő nem szakképzett.

A *Borászati Lapok* február 21-iki száma azt írja, hogy a mult hét katasztófális pánikja a borpiaera is kiterjedt és a termelők 50—100 százalékkal emelték áraikat, míg a kereskedelem szintén jóval nagyobb árakat engedélyezett és pl. balatoni 13 fokos áruért 3500 koronát kértek, míg a 10 fokos kommersz borok is 2000 koronán felül ajánltnak. E hét elején a tőzsdei élet lefelé hajlott ugyan, de a borüzletre ez befolyással nem volt, mert hiszen a bor amúgyis alá volt értékelve.

Gyöngyösön, ahol központibb a borkereskedelem, ugrásszerű emelkedések voltak, míg Tokajhegyalján 2000 korona fölé emelkedtek gyenge árú is. Szekszárdon az erősebb szeszfokú bor kifogyott, Verpeléten 3500 korona.

Ha a kereskedelem elfogadja az osztrák koronára való átszámítást és tényleg a mi koronánkat a bécsi alá teszi, akkor egy liter bornak 10 fokig 10—12 ezer koronába kellene kerülnie a termelőnél. Amennyiben ennek az átértékelésnek hitelt adunk és elfogadjuk, akkor 1 hl. borért ma 1.200.000 koronát kellene fizetnünk, tekintettel, hogy Alsó-Ausztriában is így fizetik a gyenge borokat.

De menjünk tovább. A kormány az állami kölcsönelőleg felvétele tárgyában kiadott rendelete szerint, kölcsönelőlegkép az 1923. évi jövedelem- és vagyonadót veszi alapul. A kölcsönelőleg mértéke a jövedelemadónak négyszerese és a vagyonadónak hatszorosa. Az adózók az állami kölcsönelőleget három részletben és pedig a kölcsönelőleg 30 százalékát folyó évi március hó 10-ig, 35 százalékát folyó évi március hó 31-ig és 35 százalékát folyó évi áp-

rilis hó 30-ig tartoznak befizetni. Továbbá az utólagosan fölemelt üzleti béreket. Miből fogják azok a kartársak ezeket a rettenetes terheket fizetni, akiknek bárgyu kalkulálásuk folytán a kimért bor után *jövedelmük* nem volt, sőt saját *vagyonuk* egy része is hozzászámítás miatt elpusztult?

Kik hamisítják a bort?

E cím alatt lapunk január 15-iki számában közöltük a „Borászati Lapok“ cikkét s azzal kapcsolatban kifejezést adtunk annak, hogy az általánosítás ellen szót emelünk. E közleményünkre a „Borászati Lapok“ most igen nobilisan válaszol.

Mivel a válaszban sok olyan gondolat van kifejezve, melyet mi is helyeselünk és melynek megvalósításáért mi is küzdünk: a választ ezennel egész terjedelmében közöljük:

„Lapunk egyik decemberi számában azt a kérdést próbáltuk megvilágítani, hogy „kik hamisítanak bort az országban“. A teljes objektivitással előadott tényállás feltárására a cikk írója annál illetékesebbnek tarthatta magát, mert mint az állandó borvizsgáló-bizottságnak évtizedek óta tagja, betekintést nyerhetett a borpanesolók boszorkányműködésébe. Amellett e sorok írója a két utolsó bortörvény megalkotásánál is tevőleges részt vett s mint olyan, ennek a kérdésnek minden fázisa teljesen leplezetlenül tárult fel szemei előtt.

Cikkének semmi más tendenciát nem lehetett tulajdonítani, mint azt, hogy az író a nagy nyilvánosság előtt szükségesnek látta borgazdaságunknak erre a nyílt sebére rámutatni, mert hisz titkolózással, eltussolással nem lehet ezt a bajt orvosolni, hanem csakis könyörtelen üldözésével azoknak, akik a borhamisítás országrontó manipulációiról sehogyszem akarnak leszokni. Annál meglepőbb, hogy a cikk abszolút tárgyilagossága dacára a „Fogadó“ című lap január 15-iki számában „tiltakozik a vendéglősök és koresmárosokra vonatkozó általánosítás ellen az iparnak tisztessége nevében“. Egyuttal kérdést intéz a fejszólaló a közvéleményhez, hogy azért, mert 25—30 ezer bormérő közt akad néhány borpanesoló, aki a bort vizezi, szabad-e azért az egész ipart ilyen sértő módon lebecsülni?

Nohát, aki a mi cikkünkben általánosítást vagy lebecsülést állapít meg, úgy ezt csak azért teszi, mert akar benneilyent találni, holott seholy az irányuló tendencia nem nyilvánul meg. A minden 4—5 hétben tartott borvizsgálóbizottsági üléseken átlagban 50—80 gyanúsított borminta szerepel, ezek közt azt lehet mondani 95 százalék koresmából ered, 4 százalék küldetik be kereskedői pincéből és talán 1 százalék jut a bizottság elé, mint a termelőtől vett minta. És mégis a cikk írója, mint vérbeli agrárius, nem látta feleslegesnek azt a legkisebbik kelevényt

is szóvátenni, hogy bizonyos vidékeken még mindig nem tudnak kisgazdáink a bor vagy must felvizeséséről lemondani s ezzel kimondhatatlan kárt okoznak annak a vidéknek, mert hírnevére tartó kereskedő vagy koresmáros annak többé tájékára sem megy, ha egyszer már ott megjárta.

A bortermelőkre nézve, akiknek száma a csonka országban talán nem is egy negyed millió, azért mert néhány községben a termelők nagyrésze a borát vagy mustját vizezi, a hamisítás vádjá távolról sem bír oly sullyal, mint a koresmárosokra, akik talán 25 ezren vannak és akik közül évenként 2—300 tartozik felelni cselekedeteiért a borvizsgáló-bizottság arcopagja előtt. És még kellemetlenebb ez az arány a fővárosra, mert az eseteknek a fele és talán több, a fővárosból kerül ki. Ebből én azonban nem azt a következtetést vonom le, mintha vidéki városainkban vagy falvainkban kimért italokat a gyanu árnyéka sem érhetné, hanem csak azt, hogy hatóságaink, borellenőrző-bizottságaink odakinn a vidéken távolról sem kezelik oly lelkiismeretesen ezt a kérdést, mint Budapesten.

De abban, amit a „Fogadó“ komemntátora fel-szólalásának végén kiemel, hogy a baj főforrása ott van, miszerint italméresi engedélyt nálunk boldognak, boldogtalannak adnak, nem törődve azzal, hogy van-e annak halvány sejtelve arról, hogy a bort miként kell és hogyan nem szabad kezelni, neki igazat adok. Fontos volna azonban azt is kikötni, hogy a söntésben alkalmazott egyének is oktatást nyerjenek, ha már nem a borkezelésben, legalább a bortörvény főbb határozmányáiban, melyek minden borkimérésben úgy is kifüggesztendőek. Lapunktól semmi sem áll távolabb, mint a tisztességes koresmárosokat és vendéglősöket meggyanusítani, vagy működésüket megnehezíteni, akik a gazdáink által termelt bor elhelyezésében oly nélkülözhetetlen munkatársaink. A kimérőipar legális és becsületos képviselőivel együtt működtünk eddig és iparkodni fogunk őket jövőre is tevékenységükben támogatni. Viszont azonban ők legyenek elsősorban azon, hogy a fekély az ő szakmájukból eltávolíttassék, mert nem mi vagyunk azok, hanem a nagyközönség az, amely általánosít, mihelyt 2—3 esetben hamisított borral traktálják a vendéglőkben vagy csapszékekben.

Végül nem hagyhatjuk szó nélkül a „Fogadó“ cikkírójának azt az állítását, hogy ő tud olyan nagyobb szőlőbirtokosról is, aki borát kut-, sőt esővízzel fel szokta hígítani. Mi ebben Tamások vagyunk. Tudomásunk szerint a múltban sem fordult elő egyetlenegy ily eset sem a borvizsgáló-bizottság előtt, ma azonban az pláne tiszta örület volna, mikor minden borleadás Malligand alapján történik. Hissen rosszabbul jár izeileg az, aki 100 hektoliter 10 fokos bort kínál megvételre, mintha 70 hektoliter 13 fokos bort árusítana. Akkor mi a manónak hígítja fel azt a bort? Nem is szólva arról, hogy ezt a manipulációt az a gazda maga nem végezheti, hanem ahoz egész sora kell a vízfordó munkásoknak, tudna róla a vincellér, sőt az egész falu és mindenkinek elyső dolga volna a községbe tévedő borügynököt.

vagy koresmárost figyelmeztetni, hogy jó lesz vigyázni, mert X nagyságos úr vagy Y méltóságos úr vizezte a borát.

Ha azonban mégis tudna a cikkíró ilyen konkrét esetről, közölje azt velünk és mi a feljelentő nevének elhallgatásával gondoskodni fogunk róla, hogy az illető magáról megfélemlített birtokos mielőbb elvegye méltó büntetését.

A fenti közleményben felsorolt kívánság megvalósítását a kereskedelemügyi kormánynál az „Orsz. Vendéglős Egyesület” és a „Budapesti Koresmárosok Ipartársulata” és úgy tudjuk a MSzOE is kérte. Ugy gondoljuk, hogy ha az összes érdekeltek ennek a kívánságnak a teljesítését nyomtatékosan szorgalmazzák — a siker nem késhet soká!

A cégtáblák revíziója.

A cégvalódiság elvének hathatósabb érvényre juttatása céljából a tanács felhívja a székesfőváros területén foglalkozó iparosokat (kereskedőket), hogy — a további jogkövetkezmények terhe mellett — üzlethelyiségüket saját érdekükben cégtáblával jelöljék meg, illetve a cégtáblájukat az ipartörvény 56. paragrafusában foglalt rendelkezések szerint a tényleges viszonyoknak megfelelően igazítsák ki, mert a tanács a közeljövőben a cégfeliratokat szigorú ellenőrzés alá kívánja vétetni.

Az ipartörvény fent hivatkozott 56. paragrafusa a következő rendelkezéseket tartalmazza:

„Az iparos üzlethelyiségét annak külső részén cégtáblával köteles megjelölni.

A cégtáblán fel kell tüntetni az üzlettulajdonos családi és utónevét olyképpen, hogy a felírás egyik része se legyen kevésbé szembeötlő, mint a többi. Ha az üzlettulajdonos férjezett, vagy özvegy nő, a cégtáblán férje nevét köteles megfelelő toldással az előbbi mondatban jelzett módon feltüntetni. (Pld. Özv. Nagy Jánosné szül. Kovács Lujza, vagy Horváth Istvánné szül. Pap Teréz.)

A kereskedelmi cégjegyzékbe bevezetett céggel rendelkező iparosok és kereskedők cégüket cégtáblájukon a cégjegyzékbe történt bevezetésnek megfelelően kötelesek feltüntetni. Ha az egyéni cég az üzlettulajdonos családi és utónevét, egyesületek és társulatok cége pedig alapszabályokban megállapított nevüket nem tartalmazná, ezt vagy magán a cégtáblán, vagy az üzlethelyiség bejáratánál kifüggesztendő táblán kell szembeötlő módon feltüntetni. (Pld. Korona vendéglő, Rákóczi étterem, ez esetben az üzlethelyiség bejáratánál kifüggesztendő: üzlettulajdonos: Kis Ferenc.)

Oly társasvállalatnál, amelynek cégét a kereskedelmi törvény értelmében nem kell a cégjegyzékbe bevezetni, a társasviszonyra való kifejezett utalással legalább két üzlettársnak családi és utónevét kell a cégtáblán feltüntetni.

Különféle közlemények.

A bor luxusadója. A pénzügyminiszter febr. 29-én megjelent rendelete szerint márc. 3-tól 8000 K-ig nem kell fényüzési adót fizetni. Palack bornál az érték határ 10.000 K, ez azonban egy liternél kisebb ürtartalmu palackra nézve aránylagosan átszámítandó.

A Budapesti szállodások és vendéglősök ipartestülete február 28-án tartotta alig határozatképes számban évi közgyűlését. A régi tisztikar ujra egyhangulag megválasztott. Kuncze Ödön diszelnök lett, helyette más alelnököt választottak. Két rövid felszólalás után a gyűlés befejeződött.

Önkéntes árverés. A nyugati pályaudvar összes vendéglői és pinceberendezéseit Kolossa Viktor márc. 3-án elárverezeti.

Március közepén kezdődik a 12 napos borkezelési tanfolyam. Felhívjuk a kartársak figyelmét arra, hogy az Országos Vendéglős Egyesület által rendezendő borkezelési tanfolyamra sürgősen jelentkezzenek. Jelentkezni lehet lapunk szerkesztőségében. Időközben megkaptuk Budafokról a m. kir. pincemesteri tanfolyam igazgatóságának azon értesítését, hogy a tanfolyam részvételi díja 5000 korona. Az előadások naponként ünnep kivételével, délután 3—6-ig tartanak. A tanfolyam célja, hogy a résztvevők a legszükségesebb elméleti és gyakorlati borkezelési ismereteket elsajátítsák, vagy meglévő ismereteiket bővítsék. A tanfolyam látogatásáról bizonyítványt csak sikeres vizsga letétele után ad ki a pincemesteri tanfolyam igazgatósága. Felhívjuk tehát a vendéglősöket és koresmárosokat, hogy saját érdekükben mielőbb jelentsék be szerkesztőségünkben, ha a tanfolyamon résztvenni kívánnak és egyben küldjék be az 5000 korona adóját és 500 korona portó, illetve kézbesítési díjat.

Farsangi krónika. A várpalotai vendéglősök február 23-án egy jól sikerült farsangi táncestélyt tartottak.

A Békásmegyeri és csillaghegyi vendéglősök február 26-án a Karnevál-féle nagyvendéglőben jótékonycélu zártkörű táncmulatságot rendeztek.

A pestujhelyi vendéglősök czidei farsangi mulatsága, mely február 5-én tartott meg, kitűnően sikerült, úgy, hogy a Kaszinó vendéglő, amelyben a bál rendeztetett, szűknek bizonyult, mert nemcsak a helybeli kartársak és vendégek, hanem számosan a környékbeli községekből és városokból is részt vettek. A mulatság tiszta jövedelméből és a felülfizetésekből tekintélyes összeg jutott a zászló alapra.

Orosházán és vidékén lakó vendéglősök és koresmárosok ipartársulata március 3-án Orosházán, az „Alföld” szállóban, jótékonycélu zártkörű vendéglős bált rendez.

A borkimérési árak és a budaiak. A csillaghegyi és békásmezei vendéglősök február 20-án értekezletet tartottak, amelyet Schunk Antal alelnök nyitott meg. Somló Sándor ismertette az összejövél célját, amely elsősorban az, hogy a fentebb említett kartársak állapotjanak meg a borkimérési árakban, illetőleg emeljék azt olyan színvonalra, amely a mai gazdasági viszonyoknak megfelel s emellett az üzletek is megtalálják számításukat. A másik célja az értekezletnek a záróra ügyben való állásfoglalás. Mint-hogy azonban utóbbi már rendezve lett az elnökség által s csak a kartársakon múlik, hogy a nekik biztosított joggal éljenek, a második cél elesett. Ezután az Országos Vendéglős Egyesület titkára előadja, hogy a két község borárai nem felelnek meg a mostani viszonyoknak, mert akkor, mikor a bortermelő nagyban — ha már elad — 2000—2500 koronánál is többet kér nagybani borvásárlásnál egy liter borért: akkor előtte igazán egy rejtély, hogyan lehet a bort még ma is 2500—3000 koronáért mérni? Utána egy csillaghegyi kartárs szólott a tárgyhoz s elmondta, hogy ők tényleg nem megfelelő árban mérik a bort, habár az utóbbi napokban valamivel feljebb mentek az árakkal, de nem tehetnek másként, mert a helyi viszonyokra mindig figyelemmel kell lenniök. A butéliások 2000 K-ért adnak egy liter bort, a munkásotthonban és a ker. szoc. körben ugyancsak 2000 koronáért mérik a bort, ezenkívül Budán, különösen a szomszédos Óbudán is 2—3000 koronáért mérik a bort, amely körülmény gátolja őket abban, hogy a borárakat megfelelő szintre emeljék. A felszólalást élénk vita követte, amelyben résztvettek a csoportnak ürömi tagjai is. Novotny Béla hatásos szavakkal magyarázta, hogy a mai rendkívüli nehézségek között, aki felszínen akar maradni, nem lehet figyelemmel a könnyelmű és számolni nem tudó konkurrenciára. Elmondja még, hogy az Óbudai Olesó Borárakról tudomása van, de azt is tudja, hogy a legtöbb ottani italmérő panaszkodik, sőt az ügyben az Óbudai Kartársak között máris van egy kis mozgolódás, mely oda céloz, hogy azoktól, kik ilyen módon poeszékolják el borukat s a többi számítani tudó kartársak helyzetét megnehezítik, mivel azok amúgyis csak mellékesen foglalkoznak az italméréssel, vegyék el az italmérési engedélyüket s adják olyanoknak, kik abból akarnak megélni. Somló Sándor előadja, hogy nem kíván általánosítani, hisz Óbudán is csak nagyon kevés ilyen árrontó van, ki a többieket sakkban tartja. Majd elmondja, hogy mikor katona volt, egy ízben kivonultak gyakorlatra Óbudára. Az „ellenség“ úgy lett megkülönböztetve, hogy azoknak sipkájukat fehér vászon szalaggal vontak be. Mikor Óbuda egyik utcáján keresztül masíroztak, egyik Óbudai benszülöttnél volt egy külföldi rokona, kinek feltűnt ez a megkülönböztetés és megkérdezte a „Braunhaxler“-től, kik azok a fehérsipkások? Ez azt felelte: „ellenség“. Hát azok, kiknek itt semmi sines, kérdé tovább fejére mutatva. „Azok mi vagyunk“ — volt a válasz. Úgy látszik, egyes Óbudaiak még most is ebben a mentálisban élnek. Végül az alelnök összegezte a felszólalásokat s feltette a kérdést, milyen egységes ár-

ban óhajtják mérni a bort, egyhangulag a 400 koronás kimérési ár mellett döntöttek.

A vendéglősök és koresmárosok szikvizgyára rt. érdekkörébe tartozó Akadémia borpincében (V., Rudolf-rakpart 1.) múlt hóban a rt. igazgatóságát és választmányát a pince tulajdonosa meghívta borkostolóra. A bemutatott sokfajta bor nagyon izlett a kartársaknak. A vendéglősök és koresmárosok szikvizgyára rt. igazgatósága figyelmébe ajánlja a kartársaknak az Akadémia borpince borait. Miután a részvénytársaságnak módjában van a kartársak részére borvásárlás esetén bizonyos kedvezményeket biztosítani, ajánlatos vásárlás előtt szándékukat a szikvizgyár igazgatóságánál (Telefon 66—18) bejelenteni.

A kártyabélyeg felemelése. A napilapok annak idején közölték, hogy a pénzügyminiszter a kártya bélyeg illetékét felemelte. Azóta nagyon sokan fordulnak hozzánk azzal a kérdéssel, hogy mikor és hol kell felülbélyegeztetni a kártyákat. Ezen kérdésekre a következőkben válaszolunk: A m. kir. pénzügyminiszter f. é. február 1-től kezdődőleg az összes illetékeket újból felemelte. El felemelések során a játékkártyák 1000, illetve 2000 koronás bélyeg, 2000 illetve 5000 K-ban állapította meg. Ezuttal azonban a készletben levő kártyákat bejelenteni és utánfizetést teljesíteni nem kell.

A pomázi járás vendéglőseinek csoportja rendes havi választmányi ülését a Nagy-féle Korzó vendéglőben március 5-én, Szentendrén fogja tartani, melyre az elnökség ez uton hívja meg a tagokat.

Vendéglősi kiállítás. A linzi (Felsőausztria) vendéglősi kiállítás folyó évi április 26-ától május 12-ig fog tartani. A sok látogatók elhelyezéséről a rendezőség gondoskodott.

A kereseti adó. Az alkalmazottak heti vagy havi bére után levonandó kereseti adó március 1-től kezdve változik. Helyszűke miatt a táblázatot jövő számban közöljük.

Mennyi forgalmi adó folyt be Budapesten. Az adófelügyelőség kimutatása szerint január hóban a fővárosban forgalmi adók és illetékek címén befolyt 23.055.592,300 korona.

Mennyi a legkisebb bormennyiség, amelyet a termelő eladhat? Tudjuk és folyton nehezményezzük, hogy a csempészek kicsinyben vásárolnak a termelőnél, hogy azután anélkül, hogy adóznának s házalással meg a vonaton eladják. Szegeden meg éppen furesa világ van, ahol úgy viszik a bort a piacra, mint a krumplit s eladják. A szegedi vendéglős-iparos szakosztály állást foglalt az ellen, hogy a bortermelők piacok alkalmával ne árustihassanak detailban bort, mert az az ő érdekeiket sérti. A szakosztály

ügy határozott, hogy ez ügyben megkeresik az illetékes fórumokat. A Borászati Lapok-ban erre vonatkozólag fenti cím alatt a következő kérdést és feleletet olvastuk:

Kérdés. Új szőlősgazda vagyok és sejtelmem sem volt arról, hogy énnekem ne legyen jogom barátságból akár 10 liter bort eladni. Ezért kismértékbeni engedélyért nem volna érdemes folyamodnom, mert hisz ez kivételesen történik. Mondjuk, egyszer a falubeli segédtanítónak, akinek az orvos vörösbort ajánlott, adtam el egy egész kis hordóval, amibe 11,5 liter fért, másodszer eladtam egyik kisgazdának, akinek a lánya férjhez ment, 20 litert s egyszer valakinek, aki a faluban nyaralt, töltöttem meg egész palaackészletét (amit fel tudott hajtani). Ez kitehett valami 35 vagy 38 litert és azután, amikor kiürül, 10—15 palaackonként újra adtam el, tehát össze-vissza talán 100 litert is a nyár folyamán. Ezen eladások ellen az egyik falubeli koresmáros tiltakozott, azt mondván, hogy akinek kismértékbeni eladásra nincs engedélye, az 50 liternél kevesebbet nem adhat el. Kérem a t. Szerkesztőséget, szíveskedjék ezirányban felvilágosítani.

Felelet: A falujabeli koresmárosnak részben igaza van. Kicsinyben nem szabad még „barátságból” sem bort annak eladnia, akinek erre külön engedélye nincs. Csak hogy az a legkisebb mennyiség, amelyet szőlősgazda eladhat, nem 50 liter, hanem 25 liter. Csak kereskedő nem adhat el 50 liternél kevesebbet, ha kimérési vagy palaackozási engedélye nincsen. A jövőben tehát 25 liternél kevesebbet senkinek se tessék eladni. Ha egy embernek ez a mennyiség sok, úgy álljanak össze ketten s vegyék így át közösen, utólag azután osztozkodhatnak rajta, ha jólesik. Megengedjük, hogy ez a megkötöttség a szőlősgazdára is, a fogyasztóra is, akinek csak kisebb mennyiségre van szüksége (vagy nincs pénze, hogy egyszerre nagyobb összeget fektessen borba), hátrányos, de hát az italmérsi jövedékről szóló törvény így rendelkezik s úgyis nagy dolog, hogy a MSzOE kívánságára az 50 literes minimumot a szőlősgazdákkal szemben az új törvény leszállította 25-re.

Olvasóinkhoz. A múlt héten a napilapok és szaklapok az emelkedő papírárak és munkabérek alapján kénytelenek voltak kétszeresre emelni előfizetési díjukat. Lapunk konok makaességgel, szívós küzdelemmel védekezett az áremelkedés ellen, dacára, hogy a papírárak, munkabérek s az összes nyomdai cikkek és a portódíj többízben, az utóbbi napokban pedig valósággal óráról-órára emelkedtek. A mai napig bírtuk, de most jóval felülkerekedett a drágaság s így kénytelenek voltunk mi is emelni lapunk árát. Mától kezdve az előfizetés egynegyed évre 20.000 korona. Egyben felkérjük a hátralékos előfizetőinket, hogy az elmaradt előfizetési díjakat sürgősen küldjék be.

Ipartestület hiányában a községi előjáróság előtt is köthető tanoncszerződés. Közöljük a vidéki kartársakkal, hogy tanonc-szerződés megkötése községi előjáróság előtt az 1922. XVII. t.-cikk szerint sem ütközik akadályba ott, ahol ipartestület vagy I. foku iparhatóság nincs. Ilyen esetekben a községi előjáróság a tanoncszerződést átruházott hatáskörben köti meg és köteles azt az I. foku iparhatóságnak, illetve ahol olyan ipartestület van, mely több községre vagy az egész járásra kiterjed, az illetékes ipartestületnek haladéktalanul megküldeni.

Halálozás. Pleszl János budapesti vendéglős hosszabb szervezés után, 46 éves korában, február 22-én elhunyt. — Id. Frühling Antal fővárosi vendéglős február 26-án 67 éves korában meghalt.

Románia és Csehország megegyeztek a vizum eltörlésének ügyében.

Diplomáciai forrásból vett hírek szerint — írja egy kolozsvári lap — a Román-Cseh kormányok hetek óta tartó jegyzékváltások után megegyeztek a kölcsönös vizum eltörlés ügyében. A Csehország részéről kezdeményezett tárgyalások eredményeképpen 1924. február 1-től kezdve a két országközi forgalomban nem lesz szükséges a vizumokat megszerezni, csak a szabályszerű útlevelel alapján történik a határátlépés. Ugyancsak megegyezett Csehország Franciaországgal is a kölcsönös vizum eltörlésének ügyében. A román-cseh megegyezésnek tudható be a két ország kormányának legutóbbi rendelkezése, amely a határszéleken eddig szokásban volt átlépési igazolványok kiadását január hó 1-től betiltotta, mert a jövőben ilyen igazolványokra a kölcsönös határátlépések megkönnyítése folytán nem lesz szükség.

Ugyancsak megállapodott a két kormány abban a nagyfontosságú kérdésben is, hogy az egymás polgárait nem fogják kényszeríteni a különleges tartózkodási engedélyek megszerzésére, hanem elég, ha az útlevelel felmutatása mellett bejelenti megérkezését az illető város rendőrségénél. Kereskedelmi szempontból nagy jelentősége van a két ország megállapodásának, mert a sok felesleges utánjárás és költséget igénylő eljárás megszüntetésével könnyebbé teszi a két ország közti forgalmat és megkönnyíti a kereskedők sokszor gyakori és sürgős utazásait.

Ajánljuk e hírt a magyar kereskedelmiügyi miniszter úr figyelmébe, mivel a külügyminisztériumban ilyen kezdeményezést hiába várunk. Azt hisszük, Ausztriával ilyen megállapodást mi is legrövidebb időn belül köthetnénk.

Üzleti hírek.

Kolossa Viktor, a nyugati pályaudvar éttermeinek bérlője, megvette a Felső Margitszigeti nagy-szállodát, éttermeket és a kávéházat. A nagyközönség csak hálás lehet a Margitsziget rt. ezen szerencsés választásáért, mert Kolossa vendéglős a Margitszigetnek felső éttermeit és szállodáját a rég óhajtott magas nivóra fogja emelni. Kolossa gyermekkorától törekvő és szorgalmas szakember, aki sem fáradságot, sem anyagi áldozatot nem szokott kímélni, hogy a közönség kényelmét és izlését kielégíthesse. A Margitszigetet látogató pesti közönség ezután nem úgy fogja mondani, hogy menjünk a Margitszigetre, hanem hogy menjünk Kolossához, akinek elsőrendű magyar és francia konyhája, az ingyencék találkozó helye leendő, mely feleségének, az igazi vendéglősnének fáradságot nem ismerő felügyelete alatt fog állni.

Kolossa barátunk úgy a szállodát, mint az éttermeket és kávéházat teljesen ujonnan berendezve ez évi április hóban nyitja meg.

Új vasuti vendéglős. *Kolossa Viktor*, a nyugati pályaudvar vendéglőse, felmondta a vendéglő bérletét. Helyére a Máv igazgatósága *Démusz Jánost*, a győri pályaudvari vendéglőst tette át. A győri pályaudvar vendéglői bérletét pedig *Wolfsbauer Jenő*, a Keleti pályaudvar 23 éven át volt főpincére nyerte el.

Budapest. *Laczik János*, a Hungária-úti gr. Andrássy laktanya kávéház bérletét kapta meg. *Szaibert Ferenc* a X., Gergely-u. 26. sz. alatti korezmát vette át.

Budapest. *Gelléry Árpád* ismert fővárosi vendéglős március hó 1-én nyitja meg a VI. Szondy-u. és Izabella-u. sarkán levő (volt Konesér) vendéglőt. *Gelléry* kartárs jó borával üzletének forgalmát, máris biztosította. — *Nováczky Lajos*, a Csáky-utcában előnyösen ismert korezmáros átvette az V., Katona Józsefu. 6. sz. alatti régi üzletet.

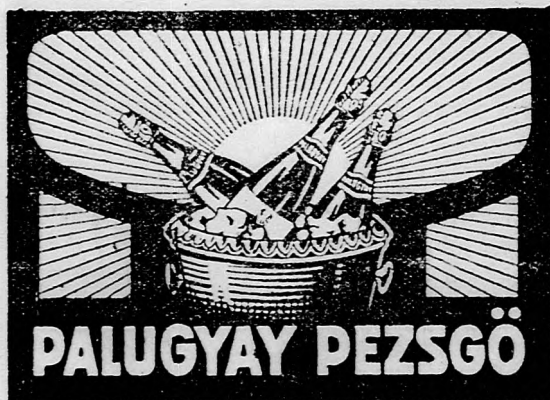
A szerkesztésért felelős: Pösch Gyula lepkiaadó.
Segédszerkesztő: Fekete Gyula.

Nyomatott: „Merkantil”-nyomda, Izabella-utca 70.
Telefon: 160-99. (Havas Ödön.)

Eladó egy vendéglői takaréktűzhely, egy fürdőkád kályhával.
Budapest, VI., Sziv ucca 50. II. em. 27.

IVANOVSKY A.
borkereskedelmi rt.
SZÜZ U. 11. (Baross ucca sarok.)
Villanyos megálló a Mária Terézia templomnál.)

DREHER BAKSÖR

Most jelent meg! 13 korhú képpel. 160 oldal.

Rózsa Sándor

a betyárok csillaga.

Írta: KRÚDY GYULA.

Béta Irodalmi R. T. kiadása.

Ara bérmentes küldéssel 5300 korona,
Megrendelhető lapunk kiadóhivatalában a pénz előzetes beküldése ellenében.

SCHILLER ÉS LÁSZLÓ
tea, rum, cognac, bel- és külföldi borok és likörkülönlegességek nagykereskedése
BUDAPEST, VI., IZABELLA-U. 52.

TELEFON
175-72

Eladó egy nagy mosóteknő, egy facsarógép, két mosogató sajtár és egy vendéglői husvágó tőke. — Budapest, VII. ker., Dohány ucca 62. félemelet 9.

**Ajánlja elsőrangú
uradalmi fajborait**

Telefon: József 130-35.